

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 marca 2012 r.

**dotycząca projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu
Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, przewidującym podwyższenie powszechnego wieku emerytalnego, uznając, że nie jest organem, do którego kompetencji należy ocena prowadzonej przez Rząd RP polityki społecznej, nie zajmuje stanowiska w przedmiocie zmian w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 1 projektu), ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 3 projektu), ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych (art. 4 projektu), ustawie o wykonywaniu mandatu posła i senatora (art. 5 projektu) ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 6 projektu), ustawie o rentach strukturalnych w rolnictwie (art. 7 projektu), ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 9 projektu), ustawie o świadczeniach przedemerytalnych (art. 10 projektu), ustawie o emeryturach kapitałowych (art. 11 projektu), ustawie o emeryturach pomostowych (art. 12 projektu), ustawie o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (art. 13 projektu).

Krajowa Rada Sądownictwa w swojej opinii zajmuje stanowisko wyłącznie w przedmiocie nowelizacji ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (art. 8 projektu).

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża zdecydowane stanowisko, że proponowanie zmian w ustawie Prawo o ustroju sądów powszechnych powinno pozostać w wyłącznej kompetencji Ministra Sprawiedliwości. Pełna odrębna regulacja dotycząca stanu spoczynku sędziego powinna się znaleźć w Prawie o ustroju sądów powszechnych jako ustawie ustrojowej dotyczącej statusu sędziego i nie powinny być w niej wprowadzane zmiany przy okazji nowelizowania ustaw dotyczących powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych. Wynika to z faktu, że stan spoczynku sędziego nie jest instytucją powszechnego ubezpieczenia społecznego, lecz instytucją szczególnego rodzaju gwarancji niezawisłości sędziego, mającą umocowanie w Konstytucji RP (art. 180). Z tej przyczyny Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje odwołanie się w projekcie nowelizacji art. 69 § 1 ustawy -

Prawo o ustroju sądów powszechnych do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża ponadto opinię, że powinna zostać nadal zachowana — nie tylko w okresie przejściowym do 31 grudnia 2017 r. — przewidziana w art. 69 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych możliwość przechodzenia w stan spoczynku, na wniosek samego sędziego, z zachowaniem prawa do uposażenia, po ukończeniu 55 lat przez kobietę, jeżeli przepracowała na stanowisku sędziego lub prokuratora nie mniej niż 25 lat, a 60 lat przez mężczyznę, jeżeli przepracował na stanowisku sędziego lub prokuratora nie mniej niż 30 lat. Praca sędziego jest wyczerpująca psychicznie i intelektualnie. Zachowanie pełnej sprawności fizycznej, psychicznej i intelektualnej — niezbędnych w pełnieniu służby sędziowskiej — może być w niektórych indywidualnych przypadkach trudne w wieku powyżej 60 lat,

Jednocześnie Krajowa Rada Sądownictwa uważa, że wszystkie proponowane zmiany dotyczące podwyższenia wieku przechodzenia w stan spoczynku powinny dotyczyć wyłącznie osób powołanych do pełnienia urzędu sędziego po dniu wejścia w życie znowelizowanych przepisów art. 69 Prawa o ustroju sądów powszechnych.